

בא:

עין משפט
נר מצוה

גד א מיי פ"ה מהל' ביאת
מקדש הלכה יג:
גה ב מיי שם הלכה יא:

אור השלם

- וַיִּחַצּוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וַיִּבְנוּי אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם:
שְׁמוֹת מ, לֹא

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

כל הלילה רק בשקיעת החמה ובעמוד השחר והיינו גזירת שיקוע הקאמר בסמוך דגורין שיהא משוקע כל הלילה עד תרומת העדן כדי שידעו העולם שלא שקעוהו מנצור יום כי אם להיות זכורים על ידי כך שיקוע דסוף כל הלילה שכשמנאכאוו^א משוקע בשעת תרומת העדן יחזרוהו וישקעוהו קודם היום כי אם יעלוהו לאחר שקיעת החמה יש לגזור שמה יאמרו שלהכשרי לעצדות מתירין למחר שיקעוהו בשקיעת החמה וכשר למתירין אף על פי שיעלוהו לאחר שקיעת החמה ופרקי א' הכי היינו דרבי חי'א דרבי יוסף שפוסל למתירין בשקיעת החמה כי לרב חסדא שאינו פוסל למתירין לא אלאל השחר לא איכפת לן במה שיכשירו למחר למתירין כי בשקיעות דעמוד השחר מתכשר אפי' למתירים ומשני איכא צניייהו גזירת שיקוע דרבי יוחנן גזר^ב להסחותו בשקיעות משום שיקוע דשקיעת החמה שאינו צריכין אז לשקעו כדי להוציר שיקוע דסוף הלילה שלא יאמרו שאינו צריך להצויה אלא להכשיר למתירין והדן גזרין תרומת עד שיקוע דסוף הלילה דכפריתיה ורבי חי'א בר יוסף לא גזר^ב והא"ר יוחנן קידש ידיהו למתירות כו' בשלמא לרבא דמוקי ליה לההיא כרבי אלעזר בר' שמעון ה' כרבי^ב איכא למימר דקצירא ליה לרבא דלרבי אלעזר כרבי שמעון לא פסלה לניה צמי כור כמאן דאמר לעיל במחלוותהו צו כ מחלוותהו צו כלא כההיא^ב דלא פשטי' ליה לניעל ולמחר אינו מקדש דבמילתיה דאילפא נרץ לקדש קאמר כרבי אלעזר כרבי שמעון ולא קאי אמי כור

לפוסלס למחר כי כשרים הם לרבי אלעזר זר"ש אלא לאזי דמוק
 הנה כרבי קישא דרבי ארבי דמאי שנה צהא לכיון דשקעו שוב
 מעלהו דמנצין לשקעו כדי להזכיר שישקעוהו בסוף הלילה
 וממאי שנה צהא דקאמר דכבר קידש מתחילת עבודה דמשמע
 לתרומת חתלת עבודה היום שמשם ואילך עסקוים עצבות
 היום בלא הפסק וכל שעה מקדש ועובד כל היום לעבוד משם
 דלא אילין משמע דלא משקע ליה אחר שהעלהו לתרומת הדשן שאם
 כן י"ש הפסק בדבר וממאי הא דקרי ליה תחילת עבודה לאו משום
 דלא משקע ליה דודאי מסקל ליה והדר משקע ליה וקת"י
 דהיינו דהיה יודע דמסקל ליה ואין קשה לו דלא משיקוע (דצתרה) דמאי שנה
 צהא דהיה דמשקע ליה ומאי שנה קת"י הו"ל משקע ליה: **א** משקע
 שהיה למעלה וכרב חסדא ומורדין **ב** לצור הלא אין קולו
 ששמע וא"ת לישני דנשמע קולו דקתני היינו דהעלותו וי"ל היינו **ב**
 דקא אחר דמשקע ליה בגלגלא (בגון) לצור והקול שנשמע
 היינו דהוליו מן הצור ומעלהו ואי בעית אימא דמשקע
 דהיה בגלגלא אף השיקוע כדי להשמיע פירא הברה
 דבהורידו ובהעלותו **ג** **הגה"ה** **א** **א** בינייהו גזירת שיקוע. פירא
 משקעו צברז שלא יסכה לשקעו עצמוד השחר אצל לילה
 פוסלו פוסלו כלל לעבודתם אם למחר אם משקעו עצמוד השחר ולרבי
 לילה פוסלו וקשה אם כן איכא בינייהו טובא דלרבי יוחנן לילה
 פוסלת ולרבי חיאי פוסלת ועוד **ד** דליפרך מיד היינו דרב
 אינה פוסלת פריך מכה למחר אינו נרין לקדש אלמא
 ועוד דבסמוך פריך מכה למחר אינו נרין לקדש אלמא
 למתמירין חזי היינו דרב חסדא משמע דבלאו הדיא דלמחר וכו' לא
 מהיה מצי למפרך מידי לכך נראה לי גזירת שיקוע ואם לא
 היה פסול דמדנן לעבודתם מן משום לילה **ה** אפילו שקעו עצמוד
 השחר ולר' חייא פסול מן התורה ולרב פריך למחר אינו נרין
 לקדש אלמא אפילו מדרבנן כשרה לעבודתם אם לאו לילה פוסלן
 אם כן היינו דרב חסדא וקאמר איכא בינייהו מלוא שיקוע. דר"י:

[illegible]

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

הרבי ציטיקא גיירט שיקוע. כלומר הא לאווקס אין מעלהו דרבי וחוץ משום פסול עבודה יום לא דקס"ד שיהא הלילה פוסלו לעבודת היום כרבי חייא אלא שמה לא יחזור וישקענו ונמנא עמוד השחר פוסלו לעבודת מחר ולעולם (אם שקעו קודם

עמוד השחר כשר) והיינו בלא נקט
רבי יוחנן יישנה דפסולה אלא לשון
איסור העלאה שלא יגרמו להן ליפסל
דכיון דקדש להו בכלי שרת מזהו
לשמרן כשאר קדשים ומיהו דהעלאתו
לא מפיסול ולקמן פריך היינו דרב
חסדא דאמר לילה לא פסיל אלא
עמוד השחר פוסל ורבי חייה לא
אסר ליה להעלותו משום גזירת
שיקוע אלא דבהעלותו ׀ נפסל מיד
לעצבות מחיר הלכך נקט לשון
נפסלין: והאמר רבי יוחנן ב' אלא
אמר שמעלהו לקדש תרומת
השן ולא הרכיז לחזור ולשקעו
ויבשלמה העלאמו לא קשיא לן דלא
סגי בלאו קידוש זה שוכה לפייס
של תרומת השן ולגזירת שיקוע ליכא
למיחש דכיון שמלאו משוקע והעלהו
ועבשיו הגיע הוּמָן הסמוך לפסולו
לא פשע ביה והדר משקע ליה ולא
דמי למעלהו בלילה שמיניו לקדש ׀
דבאריהם צבאים חמיר להקטיר ואחי
למיפשע ביה אלא הא שיקא לר' ׀

דלחא איירי בה רבי יוחנן במלכות
 שיקוע ^ח ווימא דנישקעיה: **בשלמא**
לרבא דמוקי. לעיל ^{בג} הא מילתא דר'
 יוחנן אליבא דרבי אלעזר דאמר אין
 לינה מועלת שקדוש איכא למימר
 דמשום הכי לא ^{חא} חס ^{חא} לשיקועו
 דקטב רבי אלעזר דבמי דרבי
 גופיהו נמי לא פסלה לינה: **הא**.

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לעיל כ. [וש"נ], (ב) רש"ק,
(ג) תמיד כח, (ד) [יומא כ:]
תמיד ל:, (ה) [לעיל יט:],
(ו) ירושלמי יומא פ"ד סוף
ה"ה.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והאמר רבי יוחנן
כו' דלאחר שמעלו לקדש
למנומת הדשן לא הצריך:
(ב) ד"ה איכא צנייכו כו' והיינו
דקאמר ביור ששקעו:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

מעלהו כל הלילה עד תרומת הדשן,
תרומת הדשן. ובי"ח ולמה להם אסור
מוד השחר, ובה' פליגי דרב סמדא
ששחר אם אינו מוצאו משוק בשעת
ה הלילה דלמא אחי למינשייהו ולא
בינייהו אם מזה להשאתו משוק
גיס שיהו צרימין להעלותו כדי לקדש

[illegible]